

Současná situace velmi trápí také zástupce zaměstnavatelů a podnikatelů. „*Nová vlna restrikcí bohužel přišla v době, kdy podle našeho nedávného průzkumu čeští rodiče začali měnit přístup k volbě dalšího vzdělání svých dětí po ukončení základní školy,*“ upozornil **Josef Jaroš**, většinový vlastník české poradenské skupiny Apogeo. „*Čtyři z pěti rodičů by potomka podporovali, pokud by se rozhodl vyučit se řemeslu,*“ upřesnil Jaroš. Že to jsou z hlediska budoucnosti dětí racionální úvahy, potvrzuje i **Eva Svobodová**, členka představenstva a generální ředitelka Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR. „*Navzdory epidemii Covid-19 mají řemeslníci ve svých díářích stále plno,*“ řekla Svobodová.

Teoretickou část výuky zvládají střední odborné školy poměrně dobře. Velký problém ale představuje odborný výcvik – řemeslo se na dálku zkrátka nikdo nenaučí. „*Často se mluví o tom, jaký problém je distanční vzdělávání pro malé děti, což je jistě pravda, naprosto stejný, ne-li závažnější problém je to ale pro odborný výcvik v učebních oborech. Naši žáci už přišli od zavedení distanční výuky, tedy od loňského jara, o stovky hodin odborného výcviku, které jim nikdo nenahradí a které jim budou bezpochyby v jejich pracovním životě, alespoň v jeho začátcích, zásadně chybět,*“ řekl Miloslav Janeček.

Ředitelé škol usilují o co nejrychlejší znovuzavedení prezenční praktické výuky. V dodržování bezpečnostních opatření nevidí problém. „**Umožnění prezenční výuky odborného výcviku alespoň posledních ročníků učebních oborů je mnohem méně epidemicky nebezpečné než výuka žáků 1. a 2. tříd na základních školách.** Odborný výcvik je totiž standardně realizován nikoliv po třídách, ale po pracovních skupinách. Tyto pracovní skupiny jsou tvořeny učitelem odborného výcviku – mistrem – a několika málo žáky. Navíc každý žák většinou pracuje samostatně u svého pracovního stolu nebo stroje, a to ve velké dílně nebo i venku například v případě zahradníků. Vzdálenosti, přesněji rozestupy, mezi jednotlivými žáky jsou tedy značné. Stejně tak vyžadovaná ochrana dýchacích cest je mnohem jednodušeji dodržována u bezmála dospělých středoškoláků než u malých dětí na prvním stupni základních škol,“ uvedl Miloslav Janeček.

Situace ohledně distančního odborného výcviku je kritická a bude mít dlouhodobé následky. „*Situace je akutní, ale jasná – musíme umožnit prezenční výuku odborného výcviku u učebních oborů prezenční formou, a to co nejdříve. Zdravotní rizika jsou minimální, ale rizika související s polovzdělanou částí generace řemeslníků jsou značná a mají dlouhodobý charakter. Otázka může znít i tak, zda jsou ti, kteří o tomto rozhodují, ochotni nechat si opravit brzdy u svého auta automechanikem vyučeným v tomto celém roce téměř jen distančně. Kdo si nechá udělat v domácnosti rozvod plynu nebo elektřiny od instalátéra nebo elektrikáře, kteří absolvovali pouze teoretickou výuku? **Je třeba bezodkladně rozhodnout, co je a není společensky přípustné a vhodné, stejně jako co je společností žádané – nyní i v budoucnu,***“ řekl Miloslav Janeček.

Problémem bude skládání závěrečných zkoušek, ve kterých hraje významnou roli právě praktická část. Jak budou letošní závěrečné zkoušky vypadat, ředitelé škol netuší. „*U studijních oborů se nyní řeší úprava maturitní zkoušky, ale o skutečnosti, že i žáci učebních oborů dnes konají svoji obdobu společné části maturitní zkoušky, se nehovoří.*“